

AUDICIONS INTIMES

Dies 1 i 3 de desembre

DOS ÚNICS CONCERTS A BARCELONA DEL GALIMIR, QUARTET DE VIENA

Considerat com un dels millors Quartets joves d'avui,
magnífic continuador de la gran tradició dels
quartets de corda vienesos

interpretaran

HAYDN, op. 64, n.º 5
BEETHOVEN, op. 18, n.º 3
SCHUMANN, op. 41, n.º 3
DEBUSSY, op. 10

PRIMERES AUDICIONS:

ALBAN BERG, Suite lírica.
FR. JACOBI, Quartet sobre temes indis.

Exclusivament per als inscrits a

AUDICIONS INTIMES

OFICINES: Via Laietana, 46, 5^a - 3.ª - Telèfon 17798

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA,
SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT SEGON

PRESENTACIÓ A BARCELONA DE THE NEW ENGLISH SINGERS DE LONDRES

DOROTHY SILK	DAVID BRYNLEY
NELLIE CARSON	NORMAN NOTLEY
MARY MORRIS	CUTHBERT KELLY

Dissabte, 3 de novembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

Els madrigals anglesos pertanyen a una època anterior als concerts públics. Són essencialment un producte de la llar anglesa i constitueixen una gran part de la música que hom executava en aquelles magnífiques cases de camp, construïdes en gran nombre durant els darrers anys de la Reina Elisabet.

Als castells feudals, amb nombrosos èstols d'homes, d'armes i visitants, seguien els grans palaus al camp, en els quals músics i actors tenien un paper ben important. Shakespeare i els seus contemporanis escrivien comèdies per a aquests actors, i els músics disposaven d'una nova i esplèndida música i de magnífiques ocasions per ésser executada. Els rics novells, l'antiga noblesa i la menestralia rivalitzaren en incloure la música en el confortable ambient dels llurs grans estatges, i ben sovint famosos compositors foren contractats com a músics de la casa. Hengrave Hall, prop de Bury St. Edmunds, és un exemple típic d'una d'aquestes llars senyoriales, on es rendia culte fervorós a la Música en el segle XVII.

A les cases dels Tudor i dels Stuard, la part noble de l'edifici era el *great hall*, en el qual hom servia els àpats. Les taules estaven disposades en forma semblant a les del menjador d'un col·legi, amb la diferència de que els senyors de la casa seien en cadires, (encara bastant escasses en els temps de l'Anglaterra elisabetina) i la resta de la família i convidats, en tamborets i bancs.

Després de sopar, el qual generalment començava a dos quarts de sis de la tarda, la senyora de la casa, —segons conta el compositor Tomàs Morley— acostumava a distribuir llibres de música i invitava els seus hostes a cantar madrigals conjuntament amb els familiars. Hom donava per descomptat que tota persona culta sabia cantar madrigals.

Aquest costum no s'ha perdut del tot a Anglaterra. Des de 1742, existeix a Londres una *Madrigal Society* els membres i invitats de la qual sopen junts i després, canten madrigals en el saló d'alguna de les antigues societats o gremis. Així, semblantment, s'esdevé a Oxford, Cambridge, etc.

Però si el costum de cantar madrigals no s'ha perdut mai del tot a Anglaterra, podem dir que ja des del segle XVII ha vingut essent mal compresa la subtilitat rítmica d'aquesta gènere de música, i només ha estat possible d'ésser recobrada en els nostres temps, gràcies als treballs del Dr. Edmund H. Fellows, que ha reeditat les obres completes de tota l'escola madrigalista anglesa, segons les edicions originals i ha aportat als "New English Singers" la més entusiasta cooperació i els més profunds coneixements en matèria d'interpretació.

J. B. TREND.

(De la revista "Residencia").

SINCE FIRST I SAW YOUR FACE

Since first I saw your face,
I resolved to honour and renown ye;
If now I be disdain'd,
I wish my heart had never known ye.
What! I that loved you and you that liked,
Shall we begin to wrangle?
No, no, no! my heart is fast
And cannot disentangle.

The sun whose beams most glorious are,
Rejecteth no beholder,
And your sweet beauty, past compare,
Made my poor eyes the bolder.
Where beauty moves and wit delights,
And signs of kindness bind me,
There, oh there! Where'er I go,
I leave my heart behind me.

THOMAS FORD (1600).

D'ENÇA QUE VAIG VEURE LA VOSTRA CARA, vaig resoldre honorar-vos i enaltir-vos; però si ara sóc desdenyat voldria que mon cor no us hagués mai conegut. Jo que us he estimat, i vós que m'heu ben volgut, disputariem ara? No, no, no! Mon cor és ferm i no pot deslligar-se de l'amor.

El sol de raig gloriós no rebutja ningú que el contempli, i la vostra dolça beutat va fer atrevits els meus ulls. Allà on es mou la bellesa i on delecta el bon seny ple de gràcia, i on senyals d'afecte em tenen lligat! És allà, vagi jo on vulgui, és allà on jo deixo mon cor.

COME AWAY, SWEET LOVE

Come away, sweet love, and play thee,
Lest grief and care betray thee.
Leave off this sad lamenting
And take thy heart's contenting.
The nymphs to sport invite thee,
And running in hand ould delight thee.

THOMAS GREAVES (1604).

VINA A JUGAR, DOLÇA AMOR; no fos que et traïssin agitacions i penes. Deixa les tristes complantes, i accepta el plaer del teu cor. Les nimfes t'inviten a l'alegria, elles corren donant-se les mans per a la teua delícia.

Trad. de J. MASCARÓ.

Dicean con canti allegri, alti e sonori
Che facean rimbombar l'aere d'intorno.

Felice e lieto giorno
Che poso Febo al mondo
A si bell'alm'il pondo
Scesa qua giù da li celesti chori.
Viva la bella Dori.

G. G. GASTOLDI (1600).

*AL MURMURI dels líquids cristalls que lentament es
movien per entre les valls verdes, nimfes i pastors can-
taven cants alegres alts i sonors que feien ressonar l'aire
de l'entorn:*

*Benaurat el dia que Febus vingué al món.
Escolten els cants dels chors celestials: Visqui la bella
Doris.*

III

MADRIGAL, CANÇÓ I BALLET

ALL CREATURES NOW ARE MERRY-MINDED

All creatures now are merry-minded,
The shepherd's daughter playing.
The nymphs are fa-la-la-ing.
Yon bugle was well winded,
At Oriana's presence each thing smileth,
The flowers themselves discover, Birds over her do hover,
Music the time beguileth.
See where she comes with flowery garlands crowned,
Queen of all queens renowned;
Then sang the Shepherds and Nymphs of Diana,
"Long live fair Oriana".

JOHN BENNET (1600).

*TOTS, TOTS ESTAN ALEGRES en honor de la filla
del pastor. Les nimfes dansen i canten als sons del fa-la-
la. Bé ressonà el cornetí. En presència d'Oriana tot
somriu. Les flors mateixes s'ofereixen, els ocells volete-
gen damunt seu. La música enganya el temps. Mireu
com ella se'n ve coronada de garlandes de flors, com una
reina de reïnes. Llavors cantaren els pastors i nimfes de
Diana: "Visqui molt temps la bella Oriana".*

PROGRAMA

1

MOTETS

HAEC DIES

Haec dies quam fecit Dominus
Exultate, exultate et laetemur in ea,
Alleluia, alleluia.

WILLIAM BYRD (1543-1623)

*EN EL DIA DEL SENYOR, alegreu-vos, alegreu-
vos; en aquest dia, alegrem-nos. Alleluia, alleluia.*

O MAGNUM MYSTERIUM

O magnum mysterium et admirabile Sacramentum ut ani-
malia viderent Dominum natum jacentem in praesepio.
O beata virgo, cujus viscera meruerunt portare Dominum
Jesum Christum. Alleluia, Alleluia.

TOMÀS LLUÍS DE VICTÒRIA (1572).

*O MAGNE MISTERI i meravellós Sagrament quan
les criatures veieren el Senyor nat reposant en l'establia.
O Verge benaventurada perquè les teves entranyes
meresqueren portar el Senyor Déu Jesucrist.
Alleluia, Alleluia.*

ANGELUS AD PASTORES

Angelus ad pastores ait: "Annuntio vobis gaudium magnum:
quia natus est vobis hodie Salvator mundi". Alleluia.

J. P. SWEELINK (1619).

*L'ANGEL VA DIR ALS PASTORS: "Us anuncio
una gran alegria: avui ha nat el Salvador del món".
Alleluia.*

WHEN DAVID HEARD

When David heard that Absalom was slain, he went up to his
[chamber
over the Gate, and wept.
And thus he said: "O my son, Absalom, my son, my son, Ab-
[salom
Would God I died for thee, O Absalom, my son, my son".

THOMAS TOMKINS.

*QUAN DAVID SABÉ que havien mort Absalom,
se'n va anar a la seva cambra vora el portal i plorà. I
va dir així: "O fill meu, Absalom! Fill meu, fill meu,
Absalom! No hauria Déu volgut que jo hagués mort en
el teu lloc, o Absalom, fill meu, fill meu!"*

MADRIGALS I BALLET

NOW IS THE MONTH OF MAYING

Now is the month of Maying
When merry lads are playing,
Each with his bonny lass,
Upon the greeny grass,
Fa, la, la.
The spring, clad all in gladness
Doth laugh at winter's sadness,
And to the bagpipes sound
The nymphs tread out their ground
Fa, la, la.

Fie then! why sit we musing,
Youth's sweet delight refusing?
Say, dainty nymphs, and speak,
Shall we play barley-break?
Fa, la, la.

THOMAS MORLEY (1595).

*ES ARA EL MES DE MAIG, quan els alegres fa-
drins es diverteixen en els prats d'herba fresca, cadascú
amb la seva noia bonica.*

Fa, la, la.

*La primavera, vestida d'alegria,riu de la tristesa de
l'hivern, i les nimfes segueixen els passos de la dansa al
so de les xeremies.*

Fa, la, la.

MADRIGALS ITALIANS

IL BIANCO E DOLCE CIGNO

Il bianco e dolce cigno cantando muore,
Ed io piangendo giung' al fin del viver mio,
Stran' e diversa sorte,
Ch'ei more sconsolato.
Ed io moro beato.
Morte che nel morire,
M'empie de gioia tutt'a di desire.
Se nel morir altro dolore non sento
Di mille mort' il di' sarei contento.

JACOB ARCADELL (1530).

ORAZIO VECCHI (1590).

*EL CIGNE DOLÇ I BLANC mor tot cantant, i jo
planyent-me vaig vers el fi del meu viure. Estranya i
diversa sort: ell mor desconsolat i moro jo feliç. La
mort en el meu morir omple d'alegria tots els meus
anhels. Si no sento altre dolor en el morir, de mil morts
jo estaré content.*

QUAND MON MARI

Quand mon mari vient de dehors,
Ma rente est d'estre battue,
Il prend la cuillieur du pot,
A la teste me la rue;
J'ay grand peur qu'il ne me tue,
C'est un faux vilain jaloux,
C'est un vilain rioteux, grommeleux,
Je suis jeune et il est vieux.

ORLANDO DI LASSO (1600).

*QUAN EL MEU MARIT ve de defora, sempre me
toca ésser tustada; pren el cullerot de l'olla, i me'l tira
pel cap. Tinc molta por que em mati. Es un fals, vilà i
gelós. Es un vilà sorollós i rondinaire. Jo sóc jove i ell
és vell.*

AL MORMORAR

Al mormorar dei liquidi cristalli
Che lenti si movean tra verde valli
Vaghe ninfe e pastori

PEGGY RAMSAY

Bonny Peggy Ramsay that any man may see,
And bonny is her face with a fair freckled eye;
Neat is her body made, and she hath good skill.
And round are her bonny arms that work well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Some call her Peggy, and others call her Jean,
And some call her midsummer, but they are all mista'en
O Peggy is a bonny lass, and works well at the mill,
For she will be quite occupied when others they lie still.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Up goes the hopper, and in goes the corn:
The wheel it goes about, and the stones begin to turn.
The meal falls in the meal trough, and quickly does it fill,
For Peggy is a bonny lass, and works well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Harm. per GERARD WILLIAMS (1918).

*BONICA ES PEGGY RAMSAY com tothom molt
bé pot veure, i bonica té la cara amb ulls alegres obs-
curs; graciós és el seu cos, i bona manya ella té. Rodons
són els seus braços bonics, i bé fan feina al molí!
Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay, bé
treballa en el molí.*

*Els uns l'anomenen Peggy, i altres l'anomenen Jin, i
alguns li diuen "mig estiu": ningú d'ells sap el que es
diu. Peggy és una minyona bonica i bé treballa en el
molí; ben enfeïnada ella sol estar mentre els altres no
fan res.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ella obre el dipòsit del blat, i el blat cau a dins; la
roda gira, les pedres volten; cau la farina dins la pas-
tera i ben prompte queda plena. Perquè Peggy és una
noia bonica i bé treballa en el molí.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ala, doncs!, per què eslem seguits i pensivols, boi re-
fusant la dolça alegria de la jovesa?*

*Graciosos nimfes, anem a jugar un dels jocs de pri-
mavera?*

Fa, la, la.

THE SILVER SWAN

The Silver Swan, who living had no note,
When death approached unlocked her silent throat;
Leaning her breast against the reedy shore.
Thus sung her first and last and sung no more.
"Farewell all joys, O death, come close mine eyes,
More geese than swans now live, more fools than wise".

ORLANDO GIBBONS (1612).

*EL CIGNE ARGENTÍ que mentre visqué no canta-
va, quan s'acostà l'hora del morir va obrir la gorja si-
lenciosa, descansant el seu pit a la vora del riu, sembrada
de canyes. Aquesta va ésser la seva primera i darrera
cançó: "O mort, adéu alegries, veniu a tancar-me els
ulls. Viuen ara més ànecs que cignes, més són els folls
que no els que tenen seny".*

THO' AMARYLLIS DANCE IN GREEN

Though Amaryllis dance in green,
Like fairy queen;
And sing full clear
Corinna can, with smiling cheer
Yet since their eyes make heart so sore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

Love ye, who list, I force him not,
Sith God it wot,
The more I wail,
The less my sighs and tears prevail.
What shall I do but say therefore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

WILLIAM BYRD.

*MALGRAT QUE AMARYLLIS AMB EL SEU
VESTIT VERD DANSI com la reina de les fades, i
que Corina amb el seu alegre somriure cantà en veu tan
melodiosa, llurs mirades fan patir el meu cor: així que,
visquí, visqui l'alegria!, mai més m'enamoraré.*

Que s'enamori el que vulgui, jo no ho discutiré;

però, si Déu sap que com més em lamento, tant menys prevalen els meus sospirs i llàgrimes, què puc fer jo sinó exclamar: visqui, visqui l'alegria! mai més m'enamoraré.

II

CANÇONS POPULARS

I SOWED THE SEEDS OF LOVE

I sowed the seeds of love
And I sowed them in the spring;
I gather'd them up in the morning so soon,
When small birds sweetly sing.

My garden was planted well
With flowers everywhere,
But I had not the liberty to choose
The flower that I lov'd so dear.

The gard'ner standing by,
I asked to choose for me;
He chose me the Violet, the Lily, the Pink
But these I refused all three.

The Violet I did not like
Because it fades so soon;
The Lily and Pink I did over think
And vow'd I would wait till June.

In June is a red, red rose
And that is the flow'r for me;
I'll pluck it and think that no Lily, or Pink
Can match with the bud on that tree.

Harm. per GUSTAV HOLST (1912).

VAIG SEMBRAR LLAVORS D'AMOR, i vaig semblar-les a la primavera. Vaig recollir-les a la primera hora del matí quan els ocellets dolçament canten.

Ben plantat de flors fou el meu jardí, però jo no tenia la llibertat d'escollir la flor que tant estimava.

Al jardiner a ma vora vaig demanar que escollís una flor per a mi: la violeta, el lliri i també el clavell va escollir, però vaig refusar-les totes tres.

La violeta no m'agrada perquè s'emmusteix massa

avial; després de pensar en el lliri i el clavell, vaig resoldre esperar fins el juny.

En el juny hi ha la rosa vermella, i aquesta és la meua flor; la colliré i pensaré que ni el lliri ni el clavell poden comparar-s'hi.

CA' THE YOWES

(cançó escocesa)

Ca'the yowes tae the knowes
Ca'them whar the heather grows,
Ca'them whar the burnie rows.
My bonnie dearie.

Hark the mavis'evening sang
Sounding Clouden's woods amang
Then afauldin'let us gang,
My bonnie dearie.

Fair and lovely as thou art,
Thou hast stown my vey heart;
I can die-but canna part,
My bonnie dearie.

While waters wimple to sea:
While day blinks in the lift sae hie;
Till clay-cauld death shall blin'my e'e,
Ye shall be my dearie.

Ca'the yowes tae the knowes...

Harm. per R. VAGHAN WILLIAMS (1913).

PORTA ALS TURONS LES OVELLES, allà on creix el bruc, allà on corre el torrentó, dolça estimada meua.

Escolta el cant de la merla a l'hora que el sol es pon entre els boscatges de Clouden. Es l'hora d'anar a tancar els ramats, dolça estimada meua.

Tan bella i graciola com ets, m'has robat tot el meu cor: puc morir, però no puc dir-te adéu, dolça estimada meua.

Mentre les aigües tremolant vagin al mar, mentre el dia parpellegi allà amunt, en el cel; fins que la mort blanca i freda enfosqueixi els meus ulls, tu seràs la meua dolça estimada.

Porta als turons les ovelles.

AUDICIONS INTIMES

Dies 1 i 3 de desembre

DOS ÚNICS CONCERTS A BARCELONA DEL GALIMIR, QUARTET DE VIENA

Considerat com un dels millors Quartets joves d'avui,
magnífic continuador de la gran tradició dels
quartets de corda vienesos

interpretaran

HAYDN, op. 64, n.º 5

BEETHOVEN, op. 18, n.º 3

SCHUMANN, op. 41, n.º 3

DEBUSSY, op. 10

PRIMERES AUDICIONS:

ALBAN BERG, Suite lírica.

FR. JACOBI, Quartet sobre temes indis.

Exclusivament per als inscrits a

AUDICIONS INTIMES

OFICINES: Via Laietana, 46, 5^è - 3.ª - Telèfon 17798

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERÀ,
SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT SEGON

PRESENTACIÓ A BARCELONA DE THE NEW ENGLISH SINGERS DE LONDRES

DOROTHY SILK

DAVID BRYNLEY

NELLIE CARSON

NORMAN NOTLEY

MARY MORRIS

CUTHBERT KELLY

Dissabte, 3 de novembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

ELS madrigals anglesos pertanyen a una època anterior als concerts públics. Són essencialment un producte de la llar anglesa i constitueixen una gran part de la música que hom executava en aquelles magnífiques cases de camp, construïdes en gran nombre durant els darrers anys de la Reina Elisabet.

Als castells feudals, amb nombrosos estols d'homes, d'armes i visitants, seguien els grans palaus al camp, en els quals músics i actors tenien un paper ben important. Shakespeare i els seus contemporanis escrivien comèdies per a aquests actors, i els músics disposaven d'una nova i esplèndida música i de magnífiques ocasions per ésser executada. Els rics novells, l'antiga noblesa i la menestralia rivalitzaren en incloure la música en el confortable ambient dels llurs grans estatges, i ben sovint famosos compositors foren contractats com a músics de la casa. Hengrave Hall, prop de Bury St. Edmunds, és un exemple típic d'una d'aquestes llars senyoriales, on es rendia culte fervorós a la Música en el segle XVI.

A les cases dels Tudor i dels Stuart, la part noble de l'edifici era el *great hall*, en el qual hom servia els àpats. Les taules estaven disposades en forma semblant a les del menjador d'un col·legi, amb la diferència de què els senyors de la casa seien en cadires, (encara bastant escasses en els temps de l'Anglaterra elisabetina) i la resta de la família i convidats, en tamborets i bancs.

Després de sopar, el qual generalment començava a dos quarts de sis de la tarda, la senyora de la casa, —segons conta el compositor Tomàs Morley— acostumava a distribuir llibres de música i invitava els seus hostes a cantar madrigals conjuntament amb els familiars. Hom donava per descomptat que tota persona culta sabia cantar madrigals.

Aquest costum no s'ha perdut del tot a Anglaterra. Des de 1742, existeix a Londres una *Madrigal Society* els membres i invitats de la qual sopen junts i després, canten madrigals en el saló d'alguna de les antigues societats o gremis. Així, semblantment, s'esdevé a Oxford, Cambridge, etc.

Però si el costum de cantar madrigals no s'ha perdut mai del tot a Anglaterra, podem dir que ja des del segle XVII ha vingut éssent mal compresa la subtilitat rítmica d'aquest gènere de música, i només ha estat possible d'ésser recobrada en els nostres temps, gràcies als treballs del Dr. Edmund H. Fellows, que ha reeditat les obres completes de tota l'escola madrigalista anglesa, segons les edicions originals i ha aportat als "New English Singers" la més entusiasta cooperació i els més profunds coneixements en matèria d'interpretació.

J. B. TREND.

(De la revista "Residencia").

SINCE FIRST I SAW YOUR FACE

Since first I saw your face,
I resolved to honour and renown ye;
If now I be desdained,
I wish my heart had never known ye.
What! I that loved you and you that liked,
Shall we begin to wrangle?
No, no, no! my heart is fast
And cannot disentangle.

The sun whose beams most glorious are,
Rejecteth no beholder,
And your sweet beauty, past compare,
Made my poor eyes the bolder.
Where beauty moves and wit delights,
And signs of kindness bind me,
There, oh there! Where'er I go,
I leave my heart behind me.

THOMAS FORD (1600).

D'ENÇA QUE VAIG VEURE LA VOSTRA CARA, vaig resoldre honorar-vos i enaltir-vos; però si ara sóc desdenyat voldria que mon cor no us hagués mai conegut. Jo que us he estimat, i vós que m'heu ben volgut, disputariem ara? No, no, no! Mon cor és ferm i no pot deslligar-se de l'amor.

El sol de raig gloriós no rebutja ningú que el contempli, i la vostra dolça beutat va fer atrevits els meus ulls. Allà on es mou la bellesa i on delecta el bon seny ple de gràcia, i on senyals d'afecte em tenen lligat: és allà, vagi jo on vulgui, és allà on jo deixo mon cor.

COME AWAY, SWEET LOVE

Come away, sweet love, and play thee,
Lest grief and care betray thee.
Leave off this sad lamenting
And take thy heart's contenting.
The nymphs to sport invite thee,
And running in hand oud delight thee.

THOMAS GREAVES (1604).

VINA A JUGAR, DOLÇA AMOR; no fos que et traïssin agitacions i penes. Deixa les tristes complantes, i accepta el plaer del teu cor. Les nimfes t'inviten a l'alegria, elles corren donant-se les mans per a la teua delícia.

Trad. de J. MASCARÓ.

Dicean con canti allegri, alti e sonori
Che facean rimbombar l'aere d'intorno.

Felice e lieto giorno
Che poso Febo al mondo
A si bell'alm'il pondo
Scesa qua giù da li celesti chori.
Viva la bella Dori.

G. G. GASTOLDI (1600).

*AL MURMURI dels líquids cristalls que lentament es
movien per entre les valls verdes, nimfes i pastors can-
taven cants alegres alts i sonors que feien ressonar l'aire
de l'entorn:*

*Benaurat el dia que Febus vingué al món.
Escolteu els cants dels chors celestials: Visqui la bella
Doris.*

III

MADRIGAL, CANÇÓ I BALLET

ALL CREATURES NOW ARE MERRY-MINDED

All creatures now are merry-minded,
The shepherd's daughter playing.
The nymphs are fa-la-la-ing.
Yon bugle was well winded,
At Oriana's presence each thing smileth,
The flowers themselves discover, Birds over her do hover,
Music the time beguileth.
See where she comes with flowery garlands crowned,
Queen of all queens renowned;
Then sang the Shepherds and Nymphs of Diana,
"Long live fair Oriana".

JOHN BENNET (1600).

*TOTS, TOTS ESTAN ALEGRES en honor de la filla
del pastor. Les nimfes dansen i canten als sons del fa-la-
la. Bé ressonà el cornetí. En presència d'Oriana tot
somriu. Les flors mateixes s'ofereixen, els ocells volete-
gen damunt seu. La música enganya el temps. Mireu
com ella se'n ve coronada de garlandes de flors, com una
reina de reines. Llavors cantaren els pastors i nimfes de
Diana: "Visqui molt temps la bella Oriana".*

P R O G R A M A

1

MOTETS

HAEC DIES

Haec dies quam fecit Dominus
Exultate, exultate et laetemur in ea,
Alleluia, alleluia.

WILLIAM BYRD (1543-1623)

*EN EL DIA DEL SENYOR, alegreu-vos, alegreu-
vos; en aquest dia, alegrem-nos. Alleluia, alleluia.*

O MAGNUM MYSTERIUM

O magnum mysterium et admirabile Sacramentum ut ani-
malia viderent Dominum natum jacentem in praesepe.
O beata virgo, cujus viscera meruerunt portare Dominum
Jesum Christum. Alleluia, Alleluia.

TOMÀS LLUÍS DE VICTÒRIA (1572).

*O MAGNE MISTERI i meravellós Sagrament quan
les criatures veieren el Senyor nat reposant en l'establa.
O Verge benaventurada perquè les teves entranyes
meresqueren portar el Senyor Déu Jesucrist.
Alleluia. Alleluia.*

ANGELUS AD PASTORES

Angelus ad pastores ait: "Annuntio vobis gaudium magnum:
quia natus est vobis hodie Salvator mundi". Alleluia.

J. P. SWEELINK (1619).

*L'ANGEL VA DIR ALS PASTORS: "Us anuncio
una gran alegria: avui ha nat el Salvador del món".
Alleluia.*

WHEN DAVID HEARD

When David heard that Absalom was slain, he went up to his
[chamber
over the Gate, and wept.
And thus he said: "O my son, Absalom, my son, my son, Ab-
[salom
Would God I died for thee, O Absalom, my son, my son".

THOMAS TOMKINS.

*QUAN DAVID SABÉ que havien mort Absalom,
se'n va anar a la seva cambra vora el portal i plorà. I
va dir així: "O fill meu, Absalom! Fill meu, fill meu,
Absalom! No hauria Déu volgut que jo hagués mort en
el teu lloc, o Absalom, fill meu, fill meu!"*

MADRIGALS I BALLET

NOW IS THE MONTH OF MAYING

Now is the month of Maying
When merry lads are playing,
Each with his bonny lass,
Upon the greeny grass.
Fa, la, la.
The spring, clad all in gladness
Doth laugh at winter's sadness,
And to the bagpipes sound
The nymphs tread out their ground
Fa, la, la.

Fie then! why sit we musing,
Youth's sweet delight refusing?
Say, dainty nymphs, and speak,
Shall we play barley-break?
Fa, la, la.

THOMAS MORLEY (1595).

*ES ARA EL MES DE MAIG, quan els alegres fa-
drins es diverteixen en els prats d'herba fresca, cadascú
amb la seva noia bonica.*

Fa, la, la.

*La primavera, vestida d'alegria,riu de la tristesa de
l'hivern, i les nimfes segueixen els passos de la dansa al
so de les xeremies.*

Fa, la, la.

MADRIGALS ITALIANS

IL BIANCO E DOLCE CIGNO

Il bianco e dolce cigno cantando muore,
Ed io piangendo giung' al fin del viver mio,
Stran' e diversa sorte,
Ch'ei more sconsolato.
Ed io moro beato.
Morte che nel morire,
M'empie de gioia tutt'a di desire.
Se nel morir altro dolore non sento
Di mille mort' il di' sarei contento.

JACOB ARCADELL (1530).
ORAZIO VECCHI (1590).

*EL CIGNE DOLÇ I BLANC mor tot cantant, i jo
planyent-me vaig vers el fi del meu viure. Estranya i
diversa sort: ell mor desconhortat i moro jo feliç. La
mort en el meu morir omple d'alegria tots els meus
anhels. Si no sento altre dolor en el morir, de mil morts
jo estaré content.*

QUAND MON MARI

Quand mon mari vient de dehors,
Ma rente est d'estre battue,
Il prend la cuillieur du pot,
A la teste me la rue;
J'ay grand peur qu'il ne me tue,
C'est un faux vilain jaloux,
C'est un vilain rioteux, grommeleux,
Je suis jeune et il est vieux.

ORLANDO DI LASSO (1600).

*QUAN EL MEU MARIT ve de defora, sempre me
toca ésser tustada; pren el cullerot de lolla, i me'l tira
pel cap. Tinc molta por que em mati. Es un fals, vilà i
gelós. Es un vilà sorollós i rondinaire. Jo sóc jove i ell
és vell.*

AL MORMORAR

Al mormorar dei liquidi cristalli
Che lenti si movean tra verde valli
Vaghe ninfe e pastori

PEGGY RAMSAY

Bonny Peggy Ramsay that any man may see,
And bonny is her face with a fair freckled eye;
Neat is her body made, and she hath good skill.
And round are her bonny arms that work well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Some call her Peggy, and others call her Jean,
And some call her midsummer, but they are all mista'en
O Peggy is a bonny lass, and works well at the mill,
For she will be quite occupied when others they lie still.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Up goes the hopper, and in goes the corn:
The wheel it goes about, and the stones begin to turn.
The meal falls in the meal trough, and quickly does it fill,
For Peggy is a bonny lass, and works well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Harm. per GERARD WILLIAMS (1918).

*BONICA ES PEGGY RAMSAY com tothom molt
bé pot veure, i bonica té la cara amb ulls alegres obs-
curs; graciós és el seu cos, i bona manya ella té. Rodons
són els seus braços bonics, i bé fan feina al molí!
Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay, bé
treballa en el molí.*

*Els uns l'anomenen Peggy, i altres l'anomenen Jin, i
alguns li diuen "mig estiu": ningú d'ells sap el que es
diu. Peggy és una minyona bonica i bé treballa en el
molí; ben enfeïnada ella sol estar mentre els altres no
fan res.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ella obre el dipòsit del blat, i el blat cau a dins; la
roda gira, les pedres volten; cau la farina dins la pas-
tera i ben prompte queda plena. Perquè Peggy és una
noia bonica i bé treballa en el molí.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ala, doncs!, per què estem seguts i pensivols, boi re-
fusant la dolça alegria de la juvenesa?
Graciosos nimfes, anem a jugar un dels jocs de pri-
mavera?
Fa, la, la.*

THE SILVER SWAN

The Silver Swan, who living had no note,
When death approached unlocked her silent throat;
Leaning her breast against the reedy shore.
Thus sung her first and last and sung no more.
"Farewell all joys, O death, come close mine eyes,
More geese than swans now live, more fools than wise".

ORLANDO GIBBONS (1612).

*EL CIGNE ARGENTÍ que mentre visqué no cantava,
quan s'acostà l'hora del morir va obrir la gorja si-
lenciosa, descansant el seu pit a la vora del riu, sembrada
de canyes. Aquesta va ésser la seva primera i darrera
cançó: "O mort, adéu alegries, veniu a tancar-me els
ulls. Viuen ara més ànecs que cignes, més són els folls
que no els que tenen seny".*

THO' AMARYLLIS DANCE IN GREEN

Though Amaryllis dance in green,
Like fairy queen;
And sing full clear
Corinna can, with smiling cheer
Yet since their eyes make heart so sore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

Love ye, who list, I force him not,
Sith God it wot,
The more I wail,
The less my sighs and tears prevail.
What shall I do but say therefore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

WILLIAM BYRD.

*MALGRAT QUE AMARYLLIS AMB EL SEU
VESTIT VERD DANSI com la reina de les fades, i
que Corina amb el seu alegre somriure cantà en veu tan
melodiosa, llurs mirades fan patir el meu cor: diré que,
visquí, visquí l'alegria!, mai més m'enamoraré.
Que s'enamori el que vulgui, jo no ho discutiré;*

però, si Déu sap que com més em lamento, tant menys prevalen els meus sospirs i llàgrimes, què puc fer jo sinó exclamar: visqui, visqui l'alegria! mai més m'enamoraré.

II

CANÇONS POPULARS

I SOWED THE SEEDS OF LOVE

I sowed the seeds of love
And I sowed them in the spring;
I gather'd them up in the morning so soon,
When small birds sweetly sing.

My garden was planted well
With flowers everywhere,
But I had not the liberty to choose
The flower that I lov'd so dear.

The gard'ner standing by,
I asked to choose for me;
He chose me the Violet, the Lily, the Pink
But these I refused all three.

The Violet I did not like
Because it fades so soon;
The Lily and Pink I did over think
And vow'd I would wait till June.

In June is a red, red rose
And that is the flow'r for me;
I'll pluck it and think that no Lily, or Pink
Can match with the bud on that tree.

Harm. per GUSTAV HOLST (1912).

VAIG SEMBRAR LLAVORS D'AMOR, i vaig semblar-les a la primavera. Vaig recollir-les a la primera hora del matí quan els ocellets dolçament canten.

Ben plantat de flors fou el meu jardí, però jo no tenia la llibertat d'escollir la flor que tant estimava.

Al jardiner a ma vora vaig demanar que escollís una flor per a mi: la violeta, el lliri i també el clavell va escollir, però vaig refusar-les totes tres.

La violeta no m'agrada perquè s'emmustecix massa

aviat; després de pensar en el lliri i el clavell, vaig resoldre esperar fins el juny.

En el juny hi ha la rosa vermella, i aquesta és la meua flor; la colliré i pensaré que ni el lliri ni el clavell poden comparar-s'hi.

CA' THE YOWES

(cançó escocesa)

Ca'the yowes tae the knowes
Ca'them whar the heather grows,
Ca'them whar the burnie rows.
My bonnie dearie.

Hark the mavis'evening sang
Sounding Clouden's woods amang
Then afauldin'let us gang,
My bonnie dearie.

Fair and lovely as thou art,
Thou hast stown my vey heart;
I can die-but canna part,
My bonnie dearie.

While waters wimple to sea:
While day blinks in the lift sae hie;
Till clay-cauld death shall blin'my e'e,
Ye shall be my dearie.

Ca'the yowes tae the knowes...

Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS (1913).

PORTA ALS TURONS LES OVELLES, allà on creix el bruc, allà on corre el torrentó, dolça estimada meua.

Escolta el cant de la merla a l'hora que el sol es pon entre els boscatges de Clouden. Es l'hora d'anar a tancar els ramats, dolça estimada meua.

Tan bella i graciosa com ets, m'has robat tot el meu cor: puc morir, però no puc dir-te adéu, dolça estimada meua.

Mentre les aigües tremolant vagin al mar, mentre el dia parpellegi allà amunt, en el cel; fins que la mort blanca i freda enfosqueixi els meus ulls, tu seràs la meua dolça estimada.

Porta als turons les ovelles.

AUDICIONS INTIMES

Dies 1 i 3 de desembre

DOS ÚNICS CONCERTS A BARCELONA DEL GALIMIR, QUARTET DE VIENA

Considerat com un dels millors Quartets joves d'avui,
magnífic continuador de la gran tradició dels
quartets de corda vienesos

interpretaran

HAYDN, op. 64, n.º 5
BEETHOVEN, op. 18, n.º 3
SCHUMANN, op. 41, n.º 3
DEBUSSY, op. 10

PRIMERES AUDICIONS:

ALBAN BERG, Suite lírica.
FR. JACOBI, Quartet sobre temes indis.

Exclusivament per als inscrits a

AUDICIONS INTIMES

OFICINES: Via Laietana, 46, 5è - 3.ª - Telèfon 17798

The Turtle Dove

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERÀ,
SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT SEGON

PRESENTACIÓ A BARCELONA DE THE NEW ENGLISH SINGERS DE LONDRES

DOROTHY SILK	DAVID BRYNLEY
NELLIE CARSON	NORMAN NOTLEY
MARY MORRIS	CUTHBERT KELLY

Dissabte, 3 de novembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

ELS madrigals anglesos pertanyen a una època anterior als concerts públics. Són essencialment un producte de la llar anglesa i constitueixen una gran part de la música que hom executava en aquelles magnífiques cases de camp, construïdes en gran nombre durant els darrers anys de la Reina Elisabet.

Als castells feudals, amb nombrosos estols d'homes d'armes i visitants, seguien els grans palaus al camp, en els quals músics i actors tenien un paper ben important. Shakespeare i els seus contemporanis escrivien comèdies per a aquests actors, i els músics disposaven d'una nova i esplèndida música i de magnífiques ocasions per ésser executada. Els rics novells, l'antiga noblesa i la menestralia rivalitzaren en incloure la música en el confortable ambient dels llurs grans estatges, i ben sovint famosos compositors foren contractats com a músics de la casa. Hengrave Hall, prop de Bury St. Edmunds, és un exemple típic d'una d'aquestes llars senyoriales, on es rendia culte fervorós a la Música en el segle XVI.

A les cases dels Tudor i dels Stuart, la part noble de l'edifici era el *great hall*, en el qual hom servia els àpats. Les taules estaven disposades en forma semblant a les del menjador d'un col·legi, amb la diferència de que els senyors de la casa seien en cadires, (encara bastant escasses en els temps de l'Anglaterra elisabetina) i la resta de la família i convidats, en tamborets i bancs.

Després de sopar, el qual generalment començava a dos quarts de sis de la tarda, la senyora de la casa, —segons conta el compositor Tomàs Morley— acostumava a distribuir llibres de música i invitava els seus hostes a cantar madrigals conjuntament amb els familiars. Hom donava per descomptat que tota persona culta sabia cantar madrigals.

Aquest costum no s'ha perdut del tot a Anglaterra. Des de 1742, existeix a Londres una *Madrigal Society* els membres i invitats de la qual sopen junts i després, canten madrigals en el saló d'alguna de les antigues societats o gremis. Així, semblantment, s'esdevé a Oxford, Cambridge, etc.

Però si el costum de cantar madrigals no s'ha perdut mai del tot a Anglaterra, podem dir que ja des del segle XVII ha vingut éssent mal compresa la subtilitat rítmica d'aquest gènere de música, i només ha estat possible d'ésser recobrada en els nostres temps, gràcies als treballs del Dr. Edmund H. Fellowes, que ha reeditat les obres completes de tota l'escola madrigalista anglesa, segons les edicions originals i ha aportat als "New English Singers" la més entusiasta cooperació i els més profunds coneixements en matèria d'interpretació.

J. B. TREND.

(De la revista "Residencia").

SINCE FIRST I SAW YOUR FACE

Since first I saw your face,
I resolved to honour and renown ye;
If now I be desdained,
I wish my heart had never known ye.
What! I that loved you and you that liked,
Shall we begin to wrangle?
No, no, no! my heart is fast
And cannot disentangle.

The sun whose beams most glorious are,
Rejecteth no beholder,
And your sweet beauty, past compare,
Made my poor eyes the bolder.
Where beauty moves and wit delights,
And signs of kindness bind me,
There, oh there! Where'er I go,
I leave my heart behind me.

THOMAS FORD (1600).

D'ENÇA QUE VAIG VEURE LA VOSTRA CARA, vaig resoldre honorar-vos i enaltir-vos; però si ara sóc desdenyat voldria que mon cor no us hagués mai conegut. Jo que us he estimat, i vós que m'heu ben volgut, disputariem ara? No, no, no! Mon cor és ferm i no pot deslligar-se de l'amor.

El sol de raig gloriós no rebutja ningú que el contempli, i la vostra dolça beutat va fer atrevits els meus ulls. Allà on es mou la bellesa i on delecta el bon seny ple de gràcia, i on senyals d'afecte em tenen lligat: és allà, vagi jo on vulgui, és allà on jo deixo mon cor.

COME AWAY, SWEET LOVE

Come away, sweet love, and play thee,
Lest grief and care betray thee.
Leave off this sad lamenting
And take thy heart's contenting.
The nymphs to sport invite thee,
And running in hand ould delight thee.

THOMAS GREAVES (1604).

VINA A JUGAR, DOLÇA AMOR; no fos que et traïssin agitacions i penes. Deixa les tristes complantes, i accepta el plaer del teu cor. Les nimfes t'inviten a l'alegria, elles corren donant-se les mans per a la teua delícia.

Trad. de J. MASCARÓ.

Dicean con canti allegri, alti e sonori
Che facean rimbombar l'aere d'intorno.

Felice e lieto giorno
Che poso Febo al mondo
A si bell'alm'il pondo
Scesa qua giù da li celesti chori.
Viva la bella Dori.

G. G. GASTOLDI (1600).

*AL MURMURI dels líquids cristalls que lentament es
movien per entre les valls verdes, nimfes i pastors can-
taven cants alegres alts i sonors que feien ressonar l'aire
de l'entorn:*

*Benaurat el dia que Febus vingué al món.
Escolteu els cants dels chors celestials: Visqui la bella
Doris.*

III

MADRIGAL, CANÇÓ I BALLET

ALL CREATURES NOW ARE MERRY-MINDED

All creatures now are merry-minded,
The shepherd's daughter playing.
The nymphs are fa-la-la-ing.
Yon bugle was well winded,
At Oriana's presence each thing smileth,
The flowers themselves discover, Birds over her do hover,
Music the time beguileth.
See where she comes with flowery garlands crowned,
Queen of all queens renowned;
Then sang the Shepherds and Nymphs of Diana,
"Long live fair Oriana".

JOHN BENNET (1600).

*TOTS, TOTS ESTAN ALEGRES en honor de la filla
del pastor. Les nimfes dansen i canten als sons del fa-la-
la. Bé ressonà el corneti. En presència d'Oriana tot
somriu. Les flors mateixes s'ofereixen, els ocells volte-
gen damunt seu. La música enganya el temps. Mireu
com ella se'n ve coronada de garlandes de flors, com una
reina de reines. Llavors cantaren els pastors i nimfes de
Diana: "Visqui molt temps la bella Oriana".*

P R O G R A M A

1

MOTETS

HAEC DIES

Haec dies quam fecit Dominus
Exultate, exultate et laetemur in ea,
Alleluia, alleluia.

WILLIAM BYRD (1543-1623)

*EN EL DIA DEL SENYOR, alegreu-vos, alegreu-
vos; en aquest dia, alegrem-nos. Alleluia, alleluia.*

O MAGNUM MYSTERIUM

O magnum mysterium et admirabile Sacramentum ut ani-
malia viderent Dominum natum jacentem in praeseptio.
O beata virgo, cujus viscera meruerunt portare Dominum
Jesum Christum. Alleluia, Alleluia.

TOMÀS LLUÍS DE VICTÒRIA (1572).

*O MAGNE MISTERI i meravellós Sagrament quan
les criatures vegeren el Senyor nat reposant en l'establa.
O Verge benaventurada perquè les teves entranyes
meresqueren portar el Senyor Déu Jesucrist.
Alleluia, Alleluia.*

ANGELUS AD PASTORES

Angelus ad pastores ait: "Annuntio vobis gaudium magnum:
quia natus est vobis hodie Salvator mundi". Alleluia.

J. P. SWEELINK (1619).

*L'ANGEL VA DIR ALS PASTORS: "Us anuncio
una gran alegria: avui ha nat el Salvador del món".
Alleluia.*

WHEN DAVID HEARD

When David heard that Absalom was slain, he went up to his
[chamber
over the Gate, and wept.
And thus he said: "O my son, Absalom, my son, my son, Ab-
[salom
Would God I died for thee, O Absalom, my son, my son".

THOMAS TOMKINS.

*QUAN DAVID SABÉ que havien mort Absalom,
se'n va anar a la seva cambra vora el portal i plorà. I
va dir així: "O fill meu, Absalom! Fill meu, fill meu,
Absalom! No hauria Déu volgut que jo hagués mort en
el teu lloc, o Absalom, fill meu, fill meu!"*

MADRIGALS I BALLET

NOW IS THE MONTH OF MAYING

Now is the month of Maying
When merry lads are playing,
Each with his bonny lass,
Upon the greeny grass.

Fa, la, la.

The spring, clad all in gladness
Doth laugh at winter's sadness,
And to the bagpipes sound
The nymphs tread out their ground

Fa, la, la.

Fie then! why sit we musing,
Youth's sweet delight refusing?
Say, dainty nymphs, and speak,
Shall we play barley-break?

Fa, la, la.

THOMAS MORLEY (1595).

*ES ARA EL MES DE MAIG, quan els alegres fa-
drins es diverteixen en els prats d'herba fresca, cadascú
amb la seva noia bonica.*

Fa, la, la.

*La primavera, vestida d'alegria,riu de la tristesa de
l'hivern, i les nimfes segueixen els passos de la dansa al
so de les xeremies.*

Fa, la, la.

MADRIGALS ITALIANS

IL BIANCO E DOLCE CIGNO

Il bianco e dolce cigno cantando muore,
Ed io piangendo giung' al fin del viver mio,
Stran' e diversa sorte,
Ch'ei more sconsolato.
Ed io moro beato.
Morte che nel morire,
M'empie de gioia tutt'a di desire.
Se nel morir altro dolore non sento
Di mille mort' il di' sarei contento.

JACOB ARCADELL (1530).

ORAZIO VECCHI (1590).

*EL CIGNE DOLÇ I BLANC mor tot cantant, i jo
planyent-me vaig vers el fi del meu viure. Estranya i
diversa sort: ell mor desconhortat i moro jo feliç. La
mort en el meu morir omple d'alegria tots els meus
anhels. Si no sento altre dolor en el morir, de mil morts
jo estaré content.*

QUAND MON MARI

Quand mon mari vient de dehors,
Ma rente est d'estre battue,
Il prend la cuillieur du pot,
A la teste me la rue;

J'ay grand peur qu'il ne me tue,
C'est un faux vilain jaloux,
C'est un vilain rioteux, grommeleux,
Je suis jeune et il est vieux.

ORLANDO DI LASSO (1600).

*QUAN EL MEU MARIT ve de defora, sempre me
toca ésser tustada; pren el cullerot de lolla, i me'l tira
pel cap. Tinc molta por que em mati. Es un fals, vilà i
gelós. Es un vilà sorollós i rondinaire. Jo sóc jove i ell
és vell.*

AL MORMORAR

Al mormorar dei liquidi cristalli
Che lenti si movean tra verde valli
Vaghe ninfe e pastori

PEGGY RAMSAY

Bonny Peggy Ramsay that any man may see,
And bonny is her face with a fair freckled eye;
Neat is her body made, and she hath good skill.
And round are her bonny arms that work well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Some call her Peggy, and others call her Jean,
And some call her midsummer, but they are all mista'en
O Peggy is a bonny lass, and works well at the mill,
For she will be quite occupied when others they lie still,
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Up goes the hopper, and in goes the corn:
The wheel it goes about, and the stones begin to turn.
The meal falls in the meal trough, and quickly does it fill,
For Peggy is a bonny lass, and works well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Harm. per GERARD WILLIAMS (1918).

*BONICA ES PEGGY RAMSAY com tothom molí
bé pot veure, i bonica té la cara amb ulls alegres obs-
curs; graciós és el seu cos, i bona manya ella té. Rodons
són els seus braços bonics, i bé fan feina al molí!
Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay, bé
treballa en el molí.*

*Els uns l'anomenen Peggy, i altres l'anomenen Jin, i
alguns li diuen "mig estiu": ningú d'ells sap el que es
diu. Peggy és una minyona bonica i bé treballa en el
molí; ben enfeïnada ella sol estar mentre els altres no
fan res.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ella obre el dipòsit del blat, i el blat cau a dins; la
roda gira, les pedres volten; cau la farina dins la pas-
tera i ben prompte queda plena. Perquè Peggy és una
noia bonica i bé treballa en el molí.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Aia, doncs!, per què estem seguts i pensívols, boi re-
fusant la dolça alegria de la joventesa?*

*Gracioses nimfes, anem a jugar un dels jocs de pri-
mavera?*

Fa, la, la.

THE SILVER SWAN

The Silver Swan, who living had no note,
When death approached unlocked her silent throat;
Leaning her breast against the reedy shore.
Thus sung her first and last and sung no more.
"Farewell all joys, O death, come close mine eyes,
More geese than swans now live, more fools than wise".

ORLANDO GIBBONS (1612).

*EL CIGNE ARGENTÍ que mentre visqué no cantà-
va, quan s'acostà l'hora del morir va obrir la gorja si-
lenciosa, descansant el seu pit a la vora del riu, sembrada
de canyes. Aquesta va ésser la seva primera i darrera
cançó: "O mort, adéu alegries, veniu a tancar-me els
ulls. Viuen ara més ànecs que cignes, més són els folls
que no els que tenen seny".*

THO' AMARYLLIS DANCE IN GREEN

Though Amaryllis dance in green,
Like fairy queen;
And sing full clear
Corinna can, with smiling cheer
Yet since their eyes make heart so sore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

Love ye, who list, I force him not,
Sith God it wot,
The more I wail,
The less my sighs and tears prevail.
What shall I do but say therefore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

WILLIAM BYRD.

*MALGRAT QUE AMARYLLIS AMB EL SEU
VESTIT VERD DANSI com la reina de les fades, i
que Corina amb el seu alegre somriure cantà en veu tan
melodiosa, llurs mirades fan patir el meu cor: així que,
visquí, visqui l'alegria!, mai més m'enamoraré.*

Que s'enamori el que vulgui, jo no ho discutiré;

però, si Déu sap que com més em lamento, tant menys prevalen els meus sospirs i llàgrimes, què puc fer jo sinó exclamar: visqui, visqui l'alegria! mai més m'ennamoraré.

II

CANÇONS POPULARS

I SOWED THE SEEDS OF LOVE

I sowed the seeds of love
And I sowed them in the spring;
I gather'd them up in the morning so soon,
When small birds sweetly sing.

My garden was planted well
With flowers everywhere,
But I had not the liberty to choose
The flower that I lov'd so dear.

The gard'ner standing by,
I asked to choose for me;
He chose me the Violet, the Lily, the Pink
But these I refused all three.

The Violet I did not like
Because it fades so soon;
The Lily and Pink I did over think
And vow'd I would wait till June.

In June is a red, red rose
And that is the flow'r for me;
I'll pluck it and think that no Lily, or Pink
Can match with the bud on that tree.

Harm. per GUSTAV HOLST (1912).

VAIG SEMBRAR LLAVORS D'AMOR, i vaig semblar-les a la primavera. Vaig recollir-les a la primera hora del matí quan els ocellets dolçament canten.

Ben plantat de flors fou el meu jardí, però jo no tenia la llibertat d'escollir la flor que tant estimava.

Al jardiner a ma vora vaig demanar que escollís una flor per a mi: la violeta, el lliri i també el clavell va escollir, però vaig refusar-les totes tres.

La violeta no m'agradà perquè s'emmusteix massa

aviat; després de pensar en el lliri i el clavell, vaig resoldre esperar fins el juny.

En el juny hi ha la rosa vermella, i aquesta és la meua flor; la colliré i pensaré que ni el lliri ni el clavell poden comparar-s'hi.

CA' THE YOWES

(cançó escocesa)

Ca'the yowes tae the knowes
Ca'them whar the heather grows,
Ca'them whar the burnie rows.
My bonnie dearie.

Hark the mavis'evening sang
Sounding Clouden's woods amang
Then afauldin'let us gang,
My bonnie dearie.

Fair and lovely as thou art,
Thou hast stown my vey heart;
I can die-but canna part,
My bonnie dearie.

While waters wimple to sea:
While day blinks in the lift sae hie;
Till clay-cauld death shall blin'my e'e,
Ye shall be my dearie.
Ca'the yowes tae the knowes...

Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS (1913).

PORTA ALS TURONS LES OVELLES, allà on creix el bruc, allà on corre el torrentó, dolça estimada meua.

Escolta el cant de la merla a l'hora que el sol es pon entre els boscatges de Clouden. Es l'hora d'anar a tancar els ramats, dolça estimada meua.

Tan bella i graciosa com ets, m'has robat tot el meu cor: puc morir, però no puc dir-te adéu, dolça estimada meua.

Mentre les aigües tremolant vagin al mar, mentre el dia parpellegi allà amunt, en el cel; fins que la mort blanca i freda enfosqueixi els meus ulls, tu seràs ia meua dolça estimada.

Porta als turons les ovelles.

AUDICIONS INTIMES

Dies 1 i 3 de desembre

DOS ÚNICS CONCERTS A BARCELONA DEL

GALIMIR, QUARTET DE VIENA

Considerat com un dels millors Quartets joves d'avui,
magnífic continuador de la gran tradició dels
quartets de corda vienesos

interpretaran

HAYDN, op. 64, n.º 5

BEETHOVEN, op. 18, n.º 3

SCHUMANN, op. 41, n.º 3

DEBUSSY, op. 10

PRIMERES AUDICIONS:

ALBAN BERG, Suite lírica.

FR. JACOBI, Quartet sobre temes indis.

Exclusivament per als inscrits a

AUDICIONS INTIMES

OFICINES: Via Laietana, 46, 5^è - 3.ª - Telèfon 17798

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CÀMERA,
SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT SEGON

PRESENTACIÓ A BARCELONA DE THE NEW ENGLISH SINGERS DE LONDRES

DOROTHY SILK

DAVID BRYNLEY

NELLIE CARSON

NORMAN NOTLEY

MARY MORRIS

CUTHBERT KELLY

Dissabte, 3 de novembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

Els madrigals anglesos pertanyen a una època anterior als concerts públics. Són essencialment un producte de la llar anglesa i constitueixen una gran part de la música que hom executava en aquelles magnífiques cases de camp, construïdes en gran nombre durant els darrers anys de la Reina Elisabet.

Als castells feudals, amb nombrosos estols d'homes, d'armes i visitants, seguien els grans palaus al camp, en els quals músics i actors tenien un paper ben important. Shakespeare i els seus contemporanis escrivien comèdies per a aquests actors, i els músics disposaven d'una nova i esplèndida música i de magnífiques ocasions per ésser executada. Els rics novells, l'antiga noblesa i la menestralia rivalitzaren en incloure la música en el confortable ambient dels llurs grans estatges, i ben sovint famosos compositors foren contractats com a músics de la casa. Hengrave Hall, prop de Bury St. Edmunds, és un exemple típic d'una d'aquestes llars senyoriales, on es rendia culte fervorós a la Música en el segle XVI.

A les cases dels Tudor i dels Stuart, la part noble de l'edifici era el *great hall*, en el qual hom servia els àpats. Les taules estaven disposades en forma semblant a les del menjador d'un col·legi, amb la diferència de que els senyors de la casa seien en cadires, (encara bastant escasses en els temps de l'Anglaterra elisabetina) i la resta de la família i convidats, en tamborets i bancs.

Després de sopar, el qual generalment començava a dos quarts de sis de la tarda, la senyora de la casa, —segons conta el compositor Tomàs Morley— acostumava a distribuir llibres de música i invitava els seus hostes a cantar madrigals conjuntament amb els familiars. Hom donava per descomptat que tota persona culta sabia cantar madrigals.

Aquest costum no s'ha perdut del tot a Anglaterra. Des de 1742, existeix a Londres una *Madrigal Society* els membres i invitats de la qual sopen junts i després, canten madrigals en el saló d'alguna de les antigues societats o gremis. Així, semblantment, s'esdevé a Oxford, Cambridge, etc.

Però si el costum de cantar madrigals no s'ha perdut mai del tot a Anglaterra, podem dir que ja des del segle XVII ha vingut essent mal compresa la subtilitat rítmica d'aquest gènere de música, i només ha estat possible d'ésser recobrada en els nostres temps, gràcies als treballs del Dr. Edmund H. Fellowes, que ha reeditat les obres completes de tota l'escola madrigalista anglesa, segons les edicions originals i ha aportat als "New English Singers" la més entusiasta cooperació i els més profunds coneixements en matèria d'interpretació.

J. B. TREND.

(De la revista "Residencia").

SINCE FIRST I SAW YOUR FACE

Since first I saw your face,
I resolved to honour and renown ye;
If now I be disdain'd,
I wish my heart had never known ye.
What! I that loved you and you that liked,
Shall we begin to wrangle?
No, no, no! my heart is fast
And cannot disentangle.

The sun whose beams most glorious are,
Rejecteth no beholder,
And your sweet beauty, past compare,
Made my poor eyes the bolder.
Where beauty moves and wit delights,
And signs of kindness bind me,
There, oh there! Where'er I go,
I leave my heart behind me.

THOMAS FORD (1600).

D'ENÇÀ QUE VAIG VEURE LA VOSTRA CARA, vaig resoldre honorar-vos i enaltir-vos; però si ara sóc desdenyat voldria que mon cor no us hagués mai conegut. Jo que us he estimat, i vós que m'heu ben volgut, disputariem ara? No, no, no! Mon cor és ferm i no pot deslligar-se de l'amor.

El sol de raig gloriós no rebutja ningú que el contempli, i la vostra dolça beutat va fer atrevits els meus ulls. Allà on es mou la bellesa i on delecta el bon seny ple de gràcia, i on senyals d'afecte em tenen lligat: és allà, vagi jo on vulgui, és allà on jo deixo mon cor.

COME AWAY, SWEET LOVE

Come away, sweet love, and play thee,
Lest grief and care betray thee.
Leave off this sad lamenting
And take thy heart's contenting.
The nymphs to sport invite thee,
And running in hand ould delight thee.

THOMAS GREAVES (1604).

VINA A JUGAR, DOLÇA AMOR; no fos que et traïssin agitacions i penes. Deixa les tristes complantes, i accepta el plaer del teu cor. Les nimfes t'inviten a l'alegria, elles corren donant-se les mans per a la teua delícia.

Trad. de J. MASCARÓ.

Dicean con canti allegri, alti e sonori
Che facean rimbombar l'aere d'intorno.

Felice e lieto giorno
Che poso Febo, al mondo
A si bell'alm'il pondo
Scesa qua giù da li celesti chori.
Viva la bella Dori.

G. G. GASTOLDI (1600).

*AL MURMURI dels líquids cristalls que lentament es
movien per entre les valls verdes, nimfes i pastors can-
taven cants alegres alts i sonors que feien ressonar l'aire
de l'entorn:*

*Benaurat el dia que Febus vingué al món.
Escolteu els cants dels chors celestials: Visqui la bella
Dori's.*

III

MADRIGAL, CANÇÓ I BALLET

ALL CREATURES NOW ARE MERRY-MINDED

All creatures now are merry-minded,
The shepherd's daughter playing.
The nymphs are fa-la-la-ing.
Yon bugle was well winded,
At Oriana's presence each thing smileth,
The flowers themselves discover, Birds over her do hover,
Music the time beguileth.
See where she comes with flowery garlands crowned,
Queen of all queens renowned;
Then sang the Shepherds and Nymphs of Diana,
"Long live fair Oriana".

JOHN BENNET (1600).

*TOTS, TOTS ESTAN ALEGRES en honor de la filla
del pastor. Les nimfes dansen i canten als sons del fa-la-
la. Bé ressonà el corneti. En presència d'Oriana tot
somriu. Les flors mateixes s'ofereixen, els ocells volete-
gen damunt seu. La música enganya el temps. Mireu
com ella se'n ve coronada de garlandes de flors, com una
reina de reines. Llavors cantaren els pastors i nimfes de
Diana: "Visqui molt temps la bella Oriana".*

P R O G R A M A

I

MOTETS

HAEC DIES

Haec dies quam fecit Dominus
Exultate, exultate et laetemur in ea,
Alleluia, alleluia.

WILLIAM BYRD (1543-1623)

*EN EL DIA DEL SENYOR, alegren-vos, alegren-
vos; en aquest dia, alegrem-nos. Alleluia, alleluia.*

O MAGNUM MYSTERIUM

O magnum mysterium et admirabile Sacramentum ut ani-
malia viderent Dominum natum jacentem in praesepe.
O beata virgo, cujus viscera meruerunt portare Dominum
Jesum Christum. Alleluia, Alleluia.

TOMÀS LLUÍS DE VICTÒRIA (1572).

*O MAGNE MISTERI i meravellós Sagrament quan
les criatures veieren el Senyor nat reposant en l'establa.
O Verge benaventurada perquè les teves entranyes
meresqueren portar el Senyor Déu Jesucrist.
Alleluia. Alleluia.*

ANGELUS AD PASTORES

Angelus ad pastores ait: "Annuntio vobis gaudium magnum:
quia natus est vobis hodie Salvator mundi". Alleluia.

J. P. SWEELINK (1619).

*L'ANGEL VA DIR ALS PASTORS: "Us anuncio
una gran alegria: avui ha nat el Salvador del món".
Alleluia.*

WHEN DAVID HEARD

When David heard that Absalom was slain, he went up to his
[chamber
over the Gate, and wept.
And thus he said: "O my son, Absalom, my son, my son, Ab-
[salom
Would God I died for thee, O Absalom, my son, my son".

THOMAS TOMKINS.

*QUAN DAVID SABÉ que havien mort Absalom,
se'n va anar a la seva cambra vora el portal i plorà. I
va dir així: "O fill meu, Absalom! Fill meu, fill meu,
Absalom! No hauria Déu volgut que jo hagués mort en
el teu lloc, o Absalom, fill meu, fill meu!"*

MADRIGALS I BALLET

NOW IS THE MONTH OF MAYING

Now is the month of Maying
When merry lads are playing,
Each with his bonny lass,
Upon the greeny grass.
Fa, la, la.
The spring, clad all in gladness
Doth laugh at winter's sadness,
And to the bagpipes sound
The nymphs tread out their ground
Fa, la, la.

Fie then! why sit we musing,
Youth's sweet delight refusing?
Say, dainty nymphs, and speak,
Shall we play barley-break?
Fa, la, la.

THOMAS MORLEY (1595).

*ES ARA EL MES DE MAIG, quan els alegres fa-
drins es diverteixen en els prats d'herba fresca, cadascú
amb la seva noia bonica.*

Fa, la, la.

*La primavera, vestida d'alegria,riu de la tristesa de
l'hivern, i les nimfes segueixen els passos de la dansa al
so de les xeremies.*

Fa, la, la.

MADRIGALS ITALIANS

IL BIANCO E DOLCE CIGNO

Il bianco e dolce cigno cantando muore,
Ed io piangendo giung' al fin del viver mio,
Stran' e diversa sorte,
Ch'ei more sconsolato.
Ed io moro beato.
Morte che nel morire,
M'empie de gioia tutt'a di desire.
Se nel morir altro dolor non sento
Di mille mort' il di' sarei contento.

JACOB ARCADELL (1530).

ORAZIO VECCHI (1590).

*EL CIGNE DOLÇ I BLANC mor tot cantant, i jo
planyent-me vaig vers el fi del meu viure. Estranya i
diversa sort: ell mor desconsolat i moro jo feliç. La
mort en el meu morir omple d'alegria tots els meus
anhels. Si no sento altre dolor en el morir, de mil morts
jo estaré content.*

QUAND MON MARI

Quand mon mari vient de dehors,
Ma rente est d'estre battue,
Il prend la cuillieur du pot,
A la teste me la rue;
J'ay grand peur qu'il ne me tue,
C'est un faux vilain jaloux,
C'est un vilain rioteux, grommeleux,
Je suis jeune et il est vieux.

ORLANDO DI LASSO (1600).

*QUAN EL MEU MARIT ve de defora, sempre me
toca ésser tustada; pren el cullerot de l'olla, i me'l tira
pel cap. Tinc molta por que em mati. Es un fals, vilà i
gelós. Es un vilà sorollós i rondinaire. Jo sóc jove i ell
és vell.*

AL MORMORAR

Al mormorar dei liquidi cristalli
Che lenti si movean tra verde valli
Vaghe ninfe e pastori

PEGGY RAMSAY

Bonny Peggy Ramsay that any man may see,
And bonny is her face with a fair freckled eye;
Neat is her body made, and she hath good skill.
And round are her bonny arms that work well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Some call her Peggy, and others call her Jean,
And some call her midsummer, but they are all mista'en
O Peggy is a bonny lass, and works well at the mill,
For she will be quite occupied when others they lie still,
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Up goes the hopper, and in goes the corn:
The wheel it goes about, and the stones begin to turn.
The meal falls in the meal trough, and quickly does it fill,
For Peggy is a bonny lass, and works well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Harm. per GERARD WILLIAMS (1918).

*BONICA ES PEGGY RAMSAY com tothom molt
bé pot veure, i bonica té la cara amb ulls alegres obs-
curs; graciós és el seu cos, i bona manya ella té. Rodons
són els seus braços bonics, i bé fan feina al molí!*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay, bé
treballa en el molí.*

*Els uns l'anomenen Peggy, i altres l'anomenen Jin, i
alguns li diuen "mig estiu": ningú d'ells sap el que es
diu. Peggy és una minyona bonica i bé treballa en el
molí; ben enfeïnada ella sol estar mentre els altres no
fan res.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ella obre el dipòsit del blat, i el blat cau a dins; la
roda gira, les pedres volten; cau la farina dins la pas-
tera i ben prompte queda plena. Perquè Peggy és una
noia bonica i bé treballa en el molí.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ala, doncs!, per què estem seguts i pensivols, òi re-
fusant la dolça alegria de la joventut?
Graciosos nimfes, anem a jugar un dels jocs de pri-
mavera?
Ea, la, la.*

THE SILVER SWAN

The Silver Swan, who living had no note,
When death approached unlocked her silent throat;
Leaning her breast against the reedy shore.
Thus sung her first and last and sung no more.
"Farewell all joys, O death, come close mine eyes,
More geese than swans now live, more fools than wise".

ORLANDO GIBBONS (1612).

*EL CIGNE ARGENTÍ que mentre visqué no canta-
va, quan s'acostà l'hora del morir va obrir la gorja si-
lenciosa, descansant el seu pit a la vora del riu, sembrada
de canyes. Aquesta va ésser la seva primera i darreva
cançó: "O mort, adéu alegries, veniu a tancar-me els
ulls. Viuen ara més ànecs que cignes, més són els folls
que no els que tenen seny".*

THO' AMARYLLIS DANCE IN GREEN

Though Amaryllis dance in green,
Like fairy queen;
And sing full clear
Corinna can, with smiling cheer
Yet since their eyes make heart so sore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

Love ye, who list, I force him not,
Sith God it wot,
The more I wail,
The less my sighs and tears prevail.
What shall I do but say therefore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

WILLIAM BYRD.

*MALGRAT QUE AMARYLLIS AMB EL SEU
VESTIT VERD DANSI com la reina de les fades, i
que Corina amb el seu alegre somriure canti en veu tan
melodiosa, llurs mirades fan patir el meu cor: així que,
visqui, visqui l'alegria!, mai més m'enamoraré.
Que s'enamori el que vulgui, jo no ho discutiré;*

però, si Déu sap que com més em lamento, tant menys prevalen els meus sospirs i llàgrimes, què puc fer jo sinó exclamar: visqui, visqui l'alegria! mai més m'enamoraré.

II

CANÇONS POPULARS

I SOWED THE SEEDS OF LOVE

I sowed the seeds of love
And I sowed them in the spring;
I gather'd them up in the morning so soon,
When small birds sweetly sing.

My garden was planted well
With flowers everywhere,
But I had not the liberty to choose
The flower that I lov'd so dear.

The gard'ner standing by,
I asked to choose for me;
He chose me the Violet, the Lily, the Pink
But these I refused all three.

The Violet I did not like
Because it fades so soon;
The Lily and Pink I did over think
And vow'd I would wait till June.

In June is a red, red rose
And that is the flow'r for me;
I'll pluck it and think that no Lily, or Pink
Can match with the bud on that tree.

Harm. per GUSTAV HOLST (1912).

VAIG SEMBRAR LLAVORS D'AMOR, i vaig semblar-les a la primavera. Vaig recollir-les a la primera hora del matí quan els ocellets dolçament canten.

Ben plantat de flors fou el meu jardí, però jo no tenia la llibertat d'escollir la flor que tant estimava.

Al jardiner a ma vora vaig demanar que escollís una flor per a mi: la violeta, el lliri i també el clavell va escollir, però vaig refusar-les totes tres.

La violeta no m'agrada perquè s'emmusteeix massa

aviat; després de pensar en el lliri i el clavell, vaig re-soldre esperar fins el juny.

En el juny hi ha la rosa vermella, i aquesta és la meua flor; la colliré i pensaré que ni el lliri ni el clavell poden comparar-s'hi.

CA' THE YOWES

(cançó escocesa)

Ca'the yowes tae the knowes
Ca'them whar the heather grows,
Ca'them whar the burnie rows.
My bonnie dearie.

Hark the mavis'evening sang
Sounding Clouden's woods amang
Then afauldin'let us gang,
My bonnie dearie.

Fair and lovely as thou art,
Thou hast stown my vey heart;
I can die-but canna part,
My bonnie dearie.

While waters wimple to sea:
While day blinks in the lift sae hie;
Till clay-cauld death shall blin'my e'e,
Ye shall be my dearie.
Ca'the yowes tae the knowes...

Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS (1913).

PORTA ALS TURONS LES OVELLES, allà on creix el bruc, allà on corre el torrentó, dolça estimada meua.

Escolia el cant de la merla a l'hora que el sol es pon entre els boscatges de Clouden. Es l'hora d'anar a tancar els ramats, dolça estimada meua.

Tan bella i graciosa com ets, m'has robat tot el meu cor: puc morir, però no puc dir-te adéu, dolça estimada meua.

Mentre les aigües tremolant vagin al mar, mentre el dia parpellegi allà amunt, en el cel; fins que la mort blanca i freda enfosqueixi els meus ulls, tu seràs ia meua dolça estimada.

Porta als turons les ovelles.

AUDICIONS INTIMES

Dies 1 i 3 de desembre

DOS ÚNICS CONCERTS A BARCELONA DEL GALIMIR, QUARTET DE VIENA

Considerat com un dels millors Quartets joves d'avui,
magnífic continuador de la gran tradició dels
quartets de corda vienesos

interpretaran

HAYDN, op. 64, n.º 5

BEETHOVEN, op. 18, n.º 3

SCHUMANN, op. 41, n.º 3

DEBUSSY, op. 10

PRIMERES AUDICIONS:

ALBAN BERG, Suite lírica.

FR. JACOBI, Quartet sobre temes indis.

Exclusivament per als inscrits a

AUDICIONS INTIMES

OFICINES: Via Laietana, 46, 5^è - 3.ª - Telèfon 17798

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERA,
SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT SEGON

PRESENTACIÓ A BARCELONA DE THE NEW ENGLISH SINGERS DE LONDRES

DOROTHY SILK

DAVID BRYNLEY

NELLIE CARSON

NORMAN NOTLEY

MARY MORRIS

CUTHBERT KELLY

Dissabte, 3 de novembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

ELS madrigals anglesos pertanyen a una època anterior als concerts públics. Són essencialment un producte de la llar anglesa i constitueixen una gran part de la música que hom executava en aquelles magnífiques cases de camp, construïdes en gran nombre durant els darrers anys de la Reina Elisabet.

Als castells feudals, amb nombrosos estols d'homes, d'armes i visitants, seguien els grans palaus al camp, en els quals músics i actors tenien un paper ben important. Shakespeare i els seus contemporanis escrivien comèdies per a aquests actors, i els músics disposaven d'una nova i esplèndida música i de magnífiques ocasions per ésser executada. Els rics novells, l'antiga noblesa i la menestralia rivalitzaren en incloure la música en el confortable ambient dels llurs grans estatges, i ben sovint famosos compositors foren contractats com a músics de la casa. Hengrave Hall, prop de Bury St. Edmunds, és un exemple típic d'una d'aquestes llars senyoriales, on es rendia culte fervorós a la Música en el segle XVI.

A les cases dels Tudor i dels Stuart, la part noble de l'edifici era el *great hall*, en el qual hom servia els àpats. Les taules estaven disposades en forma semblant a les del menjador d'un col·legi, amb la diferència de què els senyors de la casa seien en cadires, (encara bastant escasses en els temps de l'Anglaterra elisabetina) i la resta de la família i convidats, en tamborets i bancs.

Després de sopar, el qual generalment començava a dos quarts de sis de la tarda, la senyora de la casa, —segons conta el compositor Tomàs Morley— acostumava a distribuir llibres de música i invitava els seus hostes a cantar madrigals conjuntament amb els familiars. Hom donava per descomptat que tota persona culta sabia cantar madrigals.

Aquest costum no s'ha perdut del tot a Anglaterra. Des de 1742, existeix a Londres una *Madrigal Society* els membres i invitats de la qual sopen junts i després, canten madrigals en el saló d'alguna de les antigues societats o gremis. Així, semblantment, s'esdevé a Oxford, Cambridge, etc.

Però si el costum de cantar madrigals no s'ha perdut mai del tot a Anglaterra, podem dir que ja des del segle XVII ha vingut essent mal compresa la subtilitat rítmica d'aquell gènere de música, i només ha estat possible d'ésser recobrada en els nostres temps, gràcies als treballs del Dr. Edmund H. Fellowes, que ha reeditat les obres completes de tota l'escola madrigalista anglesa, segons les edicions originals i ha aportat als "New English Singers" la més entusiasta cooperació i els més profunds coneixements en matèria d'interpretació.

J. B. TREND.
(De la revista "Residencia").

SINCE FIRST I SAW YOUR FACE

Since first I saw your face,
I resolved to honour and renown ye;
If now I be desdained,
I wish my heart had never known ye.
What! I that loved you and you that liked,
Shall we begin to wrangle?
No, no, no! my heart is fast
And cannot disentangle.

The sun whose beams most glorious are,
Rejecteth no beholder,
And your sweet beauty, past compare,
Made my poor eyes the bolder.
Where beauty moves and wit delights,
And signs of kindness bind me,
There, oh there! Where'er I go,
I leave my heart behind me.

THOMAS FORD (1600).

D'ENÇA QUE VAIG VEURE LA VOSTRA CARA, vaig resoldre honorar-vos i enaltir-vos; però si ara sóc desdenyat voldria que mon cor no us hagués mai conegut. Jo que us he estimat, i vós que m'heu ben volgut, disputariem ara? No, no, no! Mon cor és ferm i no pot deslligar-se de l'amor.

El sol de raig gloriós no rebutja ningú que el contempla, i la vostra dolça beutat va fer atrevits els meus ulls. Allà on es mou la bellesa i on delecta el bon seny ple de gràcia, i on senyals d'afecte em tenen lligat! És allà, vagi jo on vulgui, és allà on jo deixo mon cor.

COME AWAY, SWEET LOVE

Come away, sweet love, and play thee,
Lest grief and care betray thee.
Leave off this sad lamenting
And take thy heart's contenting.
The nymphs to sport invite thee,
And running in hand ould delight thee.

THOMAS GREAVES (1604).

VINA A JUGAR, DOLÇA AMOR; no fos que et traïssin agitacions i penes. Deixa les tristes complantes, i accepta el plaer del teu cor. Les nimfes t'inviten a l'alegria, elles corren donant-se les mans per a la teua delícia.

Trad. de J. MASCARÓ.

Dicean con canti allegri, alti e sonori
Che facean rimbombar l'aere d'intorno.

Felice e lieto giorno
Che poso Febo al mondo
A si bell'alm'il pondo
Scesa qua giù da li celesti chori.
Viva la bella Dori.

G. G. GASTOLDI (1600).

*AL MURMURI dels liquids cristalls que lentament es
movien per entre les valls verdes, nimfes i pastors can-
taven cants alegres alts i sonors que feien ressonar l'aire
de l'entorn:*

*Benaurat el dia que Febus vingué al món.
Escolteu els cants dels chors celestials: Visqui la bella
Doris.*

III

MADRIGAL, CANÇÓ I BALLET

ALL CREATURES NOW ARE MERRY-MINDED

All creatures now are merry-minded,
The shepherd's daughter playing.
The nymphs are fa-la-la-ing.
Yon bugle was well winded,
At Oriana's presence each thing smileth,
The flowers themselves discover, Birds over her do hover,
Music the time beguileth.
See where she comes with flowery garlands crowned,
Queen of all queens renowned;
Then sang the Shepherds and Nymphs of Diana,
"Long live fair Oriana".

JOHN BENNET (1600).

*TOTS, TOTS ESTAN ALEGRES en honor de la filla
del pastor. Les nimfes dansen i canten als sons del fa-la-
la. Bé ressonà el cornet. En presència d'Oriana tot
somriu. Les flors mateixes s'ofereixen, els ocells volete-
gen damunt seu. La música enganya el temps. Mireu
com ella se'n ve coronada de garlandes de flors, com una
reina de reines. Llavors cantaren els pastors i nimfes de
Diana: "Visqui molt temps la bella Oriana".*

PROGRAMA

I

MOTETS

HAEC DIES

Haec dies quam fecit Dominus
Exultate, exultate et laetemur in ea,
Alleluia, alleluia.

WILLIAM BYRD (1543-1623)

*EN EL DIA DEL SENYOR, alegreu-vos, alegreu-
vos; en aquest dia, alegrem-nos. Alleluia, alleluia.*

O MAGNUM MYSTERIUM

O magnum mysterium et admirabile Sacramentum ut ani-
malia viderent Dominum natum jacentem in praesepe.
O beata virgo, cujus viscera meruerunt portare Dominum
Jesum Christum. Alleluia, Alleluia.

TOMÀS LLUÍS DE VICTÒRIA (1572).

*O MAGNE MISTERI i meravellós Sacrament quan
les criatures veieren el Senyor nat reposant en l'establia.
O Verge benaventurada perquè les teves entranyes
meresqueren portar el Senyor Déu Jesucrist.
Alleluia, Alleluia.*

ANGELUS AD PASTORES

Angelus ad pastores ait: "Annuntio vobis gaudium magnum:
quia natus est vobis hodie Salvator mundi". Alleluia.

J. P. SWEELINK (1619).

*L'ANGEL VA DIR ALS PASTORS: "Us anuncio
una gran alegria: avui ha nat el Salvador del món".
Alleluia.*

WHEN DAVID HEARD

When David heard that Absalom was slain, he went up to his
[chamber

over the Gate, and wept.

And thus he said: "O my son, Absalom, my son, my son, Ab-
[salom

Would God I died for thee, O Absalom, my son, my son".

THOMAS TOMKINS.

*QUAN DAVID SABÉ que havien mort Absalom,
se'n va anar a la seva cambra vora el portal i plorà. I
va dir així: "O fill meu, Absalom! Fill meu, fill meu,
Absalom! No hauria Déu volgut que jo hagués mort en
el teu lloc, o Absalom, fill meu, fill meu!"*

MADRIGALS I BALLET

NOW IS THE MONTH OF MAYING

Now is the month of Maying
When merry lads are playing,
Each with his bonny lass,
Upon the greeny grass.

Fa, la, la.

The spring, clad all in gladness
Doth laugh at winter's sadness,
And to the bagpipes sound
The nymphs tread out their ground

Fa, la, la.

Fie then! why sit we musing,
Youth's sweet delight refusing?
Say, dainty nymphs, and speak,
Shall we play barley-break?

Fa, la, la.

THOMAS MORLEY (1595).

*ES ARA EL MES DE MAIG, quan els alegres fa-
drins es diverteixen en els prats d'herba fresca, cadascú
amb la seva noia bonica.*

Fa, la, la.

*La primavera, vestida d'alegria, riu de la tristesa de
l'hivern, i les nimfes segueixen els passos de la dansa al
so de les xeremies.*

Fa, la, la.

MADRIGALS ITALIANS

IL BIANCO E DOLCE CIGNO

Il bianco e dolce cigno cantando muore,
Ed io piangendo giung' al fin del viver mio,
Stran' e diversa sorte,
Ch'ei more sconsolato.
Ed io moro beato.
Morte che nel morire,
M'empie de gioia tutt'a di desire.
Se nel morir altro dolore non sento
Di mille mort' il di' sarei contento.

JACOB ARCADELL (1530).

ORAZIO VECCHI (1590).

*EL CIGNE DOLÇ I BLANC mor tot cantant, i jo
planyent-me vaig vers el fi del meu viure. Estranya i
diversa sort: ell mor desconhortat i moro jo feliç. La
mort en el meu morir omple d'alegria tots els meus
anhels. Si no sento altre dolor en el morir, de mil morts
jo estaré content.*

QUAND MON MARI

Quand mon mari vient de dehors,
Ma rente est d'estre battue,
Il prend la cuillieur du pot,
A la teste me la rue;

J'ay grand peur qu'il ne me tue,
C'est un faux vilain jaloux,
C'est un vilain rioteux, grommeleux,
Je suis jeune et il est vieux.

ORLANDO DI LASSO (1600).

*QUAN EL MEU MARIT ve de defora, sempre me
toca ésser tustada; pren el cullerot de l'olla, i me'l tira
pel cap. Tinc molta por que em mati. Es un fals, vilà i
gelós. Es un vilà sorollós i rondinaire. Jo sóc jove i ell
és vell.*

AL MORMORAR

Al mormorar dei liquidi cristalli
Che lenti si movean tra verde valli
Vaghe ninfe e pastori

PEGGY RAMSAY

Bonny Peggy Ramsay that any man may see,
And bonny is her face with a fair freckled eye;
Neat is her body made, and she hath good skill.
And round are her bonny arms that work well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Some call her Peggy, and others call her Jean,
And some call her midsummer, but they are all mista'en
O Peggy is a bonny lass, and works well at the mill,
For she will be quite occupied when others they lie still.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Up goes the hopper, and in goes the corn:
The wheel it goes about, and the stones begin to turn..
The meal falls in the meal trough, and quickly does it fill,
For Peggy is a bonny lass, and works well at the mill.
With a hey trolodel, lill,

Bonny Peggy Ramsay that works well at the mill.
Harm. per GERARD WILLIAMS (1918).

*BONICA ES PEGGY RAMSAY com tothom molí
bé pot veure, i bonica té la cara amb ulls alegres obs-
curs; graciós és el seu cos, i bona manya ella té. Rodons
són els seus braços bonics, i bé fan feina al molí!*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay, bé
treballa en el molí.*

*Els uns l'anomenen Peggy, i altres l'anomenen Jin, i
alguns li diuen "mig estiu": ningú d'ells sap el que es
diu. Peggy és una minyona bonica i bé treballa en el
molí; ben enfeïnada ella sol estar mentre els altres no
fan res.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ella obre el dipòsit del blat, i el blat cau a dins; la
roda gira, les pedres volten; cau la farina dins la pas-
tera i ben prompte queda plena. Perquè Peggy és una
noia bonica i bé treballa en el molí.*

*Amb oïdà, trolodell, lí, la bonica Peggy Ramsay bé
treballa en el molí.*

*Ala, doncs!, per què estem seguts i pensivols, boi re-
fusant la dolça alegria de la juvenesa?*

*Graciosos nimfes, anem a jugar un dels jocs de pri-
mavera?*

Fa, la, la.

THE SILVER SWAN

The Silver Swan, who living had no note,
When death approached unlocked her silent throat;
Leaning her breast against the reedy shore.
Thus sung her first and last and sung no more.
"Farewell all joys, O death, come close mine eyes,
More geese than swans now live, more fools than wise".

ORLANDO GIBBONS (1612).

*EL CIGNE ARGENTÍ que mentre visqué no canta-
va, quan s'acostà l'hora del morir va obrir la gorja si-
lenciosa, descansant el seu pit a la vora del riu, sembrada
de canyes. Aquesta va ésser la seva primera i darreva
cançó: "O mort, adéu alegries, veniu a tancar-me els
ulls. Viuen ara més ànecs que cignes, més són els folls
que no els que tenen seny".*

THO' AMARYLLIS DANCE IN GREEN

Though Amaryllis dance in green,
Like fairy queen;
And sing full clear
Corinna can, with smiling cheer
Yet since their eyes make heart so sore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

Love ye, who list, I force him not,
Sith God it wot,
The more I wail,
The less my sighs and tears prevail.
What shall I do but say therefore,
Heigh ho, heigh ho, I'll love no more.

WILLIAM BYRD.

*MALGRAT QUE AMARYLLIS AMB EL SEU
VESTIT VERD DANSI com la reina de les fades, i
que Corina amb el seu alegre somriure canti en veu tan
melodiosa, llurs mirades fan patir el meu cor: així que,
visqui, visqui l'alegria!, mai més m'enamoraré.*

Que s'enamori el que vulgui, jo no ho discutiré;

però, si Déu sap que com més em lamento, tant menys prevalen els meus sospirs i llàgrimes, què puc fer jo sinó exclamar: visqui, visqui l'alegria! mai més m'enamoraré.

II

CANÇONS POPULARS

I SOWED THE SEEDS OF LOVE

I sowed the seeds of love
And I sowed them in the spring;
I gather'd them up in the morning so soon,
When small birds sweetly sing.

My garden was planted well
With flowers everywhere,
But I had not the liberty to choose
The flower that I lov'd so dear.

The gard'ner standing by,
I asked to choose for me;
He chose me the Violet, the Lily, the Pink
But these I refused all three.

The Violet I did not like
Because it fades so soon;
The Lily and Pink I did over think
And vow'd I would wait till June.

In June is a red, red rose
And that is the flow'r for me;
I'll pluck it and think that no Lily, or Pink
Can match with the bud on that tree.

Harm. per GUSTAV HOLST (1912).

VAIG SEMBRAR LLAVORS D'AMOR, i vaig semblar-les a la primavera. Vaig recollir-les a la primera hora del matí quan els ocellets dolçament canten.

Ben plantat de flors fou el meu jardí, però jo no tenia la llibertat d'escollir la flor que tant estimava.

Al jardiner a ma vora vaig demanar que escollís una flor per a mi: la violeta, el lliri i també el clavell va escollir, però vaig refusar-les totes tres.

La violeta no m'agrada perquè s'emmusteeix massa

aviat; després de pensar en el lliri i el clavell, vaig re-soldre esperar fins el juny.

En el juny hi ha la rosa vermella, i aquesta és la me-va flor; la colliré i pensaré que ni el lliri ni el clavell poden comparar-s'hi.

CA' THE YOWES

(cançó escocesa)

Ca'the yowes tae the knowes
Ca'them whar the heather grows,
Ca'them whar the burnie rows.
My bonnie dearie.

Hark the mavis'evening sang
Sounding Clouden's woods amang
Then afauldin'let us gang,
My bonnie dearie.

Fair and lovely as thou art,
Thou hast stown my vey heart;
I can die-but canna part,
My bonnie dearie.

While waters wimple to sea:
While day blinks in the lift sae hie;
Till clay-cauld death shall blin'my e'e,
Ye shall be my dearie.
Ca'the yowes tae the knowes...

Harm. per R. VAGHAN WILLIAMS (1913).

PORTA ALS TURONS LES OVELLES, allà on creix el bruc, allà on corre el torrentó, dolça estimada meva.

Escolta el cant de la merla a l'hora que el sol es pon entre els boscatges de Clouden. Es l'hora d'anar a tancar els ramats, dolça estimada meva.

Tan bella i graciosa com ets, m'has robat tot el meu cor: puc morir, però no puc dir-te adéu, dolça estimada meva.

Mentre les aigües tremolant vagin al mar, mentre el dia parpellegi allà amunt, en el cel; fins que la mort blanca i freda enfosqueixi els meus ulls, tu seràs la me-va dolça estimada.

Porta als turons les ovelles.